

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Hamburg, Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – IX / WABE eV (C-804/18), i MH Müller Handels GmbH / MJ (C-341/19)

(Sprawa C-804/18 i C-341/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 2000/78/WE – Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Zakaz dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania – Wewnętrzna regulacja przedsiębiorstwa prywatnego, zakazująca noszenia w miejscu pracy wszelkich widocznych symboli politycznych, światopoglądowych lub religijnych lub noszenia w miejscu pracy rzucających się w oczy symboli politycznych, światopoglądowych i religijnych o dużym rozmiarze – Dyskryminacja bezpośrednia lub pośrednia – Proporcjonalność – Wyważenie wolności religii i innych praw podstawowych – Zasadność przyjętej przez pracodawcę polityki neutralności – Konieczność wykazania szkody w obrocie gospodarczym po stronie pracodawcy]

(2021/C 349/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht Hamburg, Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IX (C-804/18), MH Müller Handels GmbH (C-341/19)

Strona pozwana: WABE eV (C-804/18), MJ (C-341/19)

Sentencja

- 1) Wykładni art. 1 i art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że wewnętrzna regulacja przedsiębiorstwa, zakazująca pracownikom noszenia wszelkich widocznych symboli przekonań politycznych, światopoglądowych lub religijnych w miejscu pracy, nie stanowi w odniesieniu do pracowników, którzy przestrzegają określonych zasad dotyczących ubioru zgodnie z nakazami religijnymi, bezpośredniej dyskryminacji ze względu na religię lub przekonania w rozumieniu tej dyrektywy, jeżeli regulacja ta jest stosowana w sposób ogólny i bez rozróżnienia.
- 2) Wykładni art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78 należy dokonywać w ten sposób, że odmienne traktowanie pośrednio ze względu na religię lub przekonania, wynikające z wewnętrznej regulacji przedsiębiorstwa, zakazującej pracownikom noszenia wszelkich widocznych symboli przekonań politycznych, światopoglądowych lub religijnych w miejscu pracy, może być uzasadnione wolą prowadzenia przez pracodawcę polityki neutralności politycznej, światopoglądowej i religijnej wobec klientów lub użytkowników, o ile: po pierwsze, polityka ta odpowiada rzeczywistej konieczności po stronie tego pracodawcy, czego wykazanie jest jego zadaniem przy uwzględnieniu w szczególności uzasadnionych oczekiwań tych klientów i użytkowników, jak również niekorzystnych konsekwencji, jakie pracodawca poniósłby

w braku takiej polityki, mając na uwadze charakter jego działalności lub kontekst, w jaki ona się wpisuje; po drugie, to odmienne traktowanie jest odpowiednie do zapewnienia prawidłowego stosowania polityki neutralności, co zakłada, że ta polityka jest realizowana spójnie i konsekwentnie; a po trzecie, zakaz ogranicza się do tego, co ściśle konieczne w świetle rzeczywistego zakresu i wagi negatywnych konsekwencji, których pracodawca usiłuje uniknąć poprzez taki zakaz.

- 3) Wykładni art. 2 ust. 2 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2000/78 należy dokonywać w ten sposób, że dyskryminacja pośrednia ze względu na religię lub przekonania, wynikająca z wewnętrznej regulacji przedsiębiorstwa, zakazującej noszenia w miejscu pracy widocznych symboli przekonań politycznych, światopoglądowych lub religijnych w celu zapewnienia polityki neutralności w tym przedsiębiorstwie, może być uzasadniona tylko wtedy, gdy taki zakaz obejmuje wszelkie widoczne formy wyrażania przekonań politycznych, światopoglądowych lub religijnych. Zakaz ograniczający się do noszenia rzucających się w oczy, dużych symboli przekonań politycznych, światopoglądowych i religijnych może stanowić bezpośrednią dyskryminację ze względu na religię lub przekonania, która w każdym razie nie może być uzasadniona na podstawie tego samego przepisu.
- 4) Wykładni art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2000/78 należy dokonywać w ten sposób, że krajowe przepisy chroniące wolność religii mogą być brane pod uwagę jako przepisy bardziej korzystne w rozumieniu art. 8 ust. 1 tej dyrektywy w ramach badania właściwego charakteru odmiennego traktowania pośrednio ze względu na religię lub przekonania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 27.5.2019
Dz.U. C 255 z 29.7.2019

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 lipca 2021 r. – Deutsche Lufthansa AG / Komisja Europejska, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

(Sprawa C-453/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Pomoc państwa – Pomoc na rzecz portów lotniczych i przedsiębiorstw lotniczych – Decyzja uznająca środki na rzecz portu lotniczego Frankfurt-Hahn za pomoc państwa zgodną z rynkiem wewnętrznym i stwierdzająca brak pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw lotniczych korzystających z tego portu lotniczego – Niedopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności – Artykuł 263 akapit czwarty TFUE – Osoba fizyczna lub prawna, której sporna decyzja nie dotyczy bezpośrednio i indywidualnie – Skuteczna ochrona sądowa]

(2021/C 349/03)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Deutsche Lufthansa AG (przedstawiciel: A. Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche i S. Noë, pełnomocnicy), Land Rheinland-Pfalz (przedstawiciel: profesor C. Koenig), Ryanair DAC (przedstawiciele: G. Berrisch, Rechtsanwalt, D. Vasbeck, avocat, i B. Byrne, solicitor)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Deutsche Lufthansa AG pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską, Land Rheinland-Pfalz i Ryanair DAC.

⁽¹⁾ Dz.U. C 263 z 5.8.2019.